

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1148/2025
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Младен Симић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране - Војна установа „Дедиње“ из Београда, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4733/24 од 04.12.2024. године, на седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4733/24 од 04.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4733/24 од 04.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1317/22 од 18.06.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи, као цивилном лицу на служби у Војсци Србије - ВУ „Дедиње“ из Београда, на име оствареног, а неисплаћеног армијског додатка за период од септембра 2016. до маја 2019. године исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате на описани начин. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи на износе из става првог изреке уплати одговарајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4733/24 од 04.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о исплати војног додатка од 15% применом одредаба Закона о Војсци Југославије и Закона о Војсци Србије. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени законски услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Ревизијски наводи тужене не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије имајући у виду да се истима оспорава утврђено чињенично стање, што представља недозвољени ревизијски разлог када се ради о ревизији из члана 404. ЗПП. Такође, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, будући да су пресуде Апелационог суда у Београду на коју је указано ревизијом, донете поводом другачијег чињенично правне ситуације, у којима је тражена исплата војног додатка преко 15% до 20%, што није предмет ове парнице.

Имајући у виду наведено, као и да битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује нису разлог за изјављивање посебне ревизије одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужиља је тужбу ради исплате поднела 08.10.2019. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 142.629,67 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић